

Beszámoló

A „*Plüssbolygó*” munkacímet viselő verseskötet-tervvel pályáztam a Communitas Alkotói Ösztöndíjra és a pályázati anyagban leírtakat javarészt tudtam teljesíteni.

A legfőbb cél az volt, hogy a pályázat juttatása alatt nagyjából kirajzolódjon a kötet általános íve illetve szerkezete. A téma illetve fő koncepció változatlan maradt: hogyan jönnek létre, illetve élnek tovább az emberben a gyerekkorban szerzett élmények, legyen szó traumáról, boldog pillanatról vagy egyszerűen egy mentálisan berögzült képről. A kötet ennek függvényében fog szerveződni és a fő szálát egy válás „történetének” elmesélése jelenti, a kötet ennek a folyamatnak a fontosabb pillanatait fogja érinteni, illetve ezek köré fognak szerveződni a szövegek. Fontos lépés volt a koncepció alakításában, hogy elkezdtem kutatómunkát végezni a témában, pszichológiai témájú írásokat olvastam, amelyek jelentősen hozzájárulnak ahhoz, hogy a számomra igen fontos pszichológiai megalapozottság és hitelesség tetten érhető legyen a kötetben.

A kötet fontos részét képezik majd az illusztrációk is, amik terveim szerint autentikus gyerekrajzok lesznek. Ez ügyben is történt előrelépés, konzultáltam gyerekpszichológussal, aki segít az illusztrációk beszerzésében, illetve adott esetben „elkészíttetésében”, hisz specifikusan család tematikájú gyerekrajzokra lesz szükségem.

Emellett irodalmi rendezvényeken vettem részt, többnyire „*A nyelvtani közép*” című előző kötetem kapcsán, de amikor lehetőségem volt, az újabb szövegekből is olvastam fel. Első kötetbemutatóm tavaly májusban volt a Kolozsvári Ünnepi Könyvhét keretén belül, ezt több felolvasás követte, például a FISZ által szervezett könyvhéti rendezvény „Alapozás” címmel, „Madarak, vadak, humorok” (felolvasás és beszélgetés) a Kolozsvári Magyar Napok keretében és az E-MIL szervezésében, a Harag György társulat által szervezett költészetnap felolvasás (ami lényegében egy kötetlen beszélgetés volt és alkalmam nyílt felolvasni néhány szöveget a *Plüssbolygóból*, amit pozitív visszajelzések követtek) stb. Emellett részt vettem a 2018-as FISZ- táborban is, ahol szintén lehetőségem volt egy kötetbemutatóra, emellett fontos irodalmi esemény volt számomra.

Ezúton szeretném megköszönni a Communitas döntőbizottságának az irántam tanúsított bizalmat, a támogatás óriási segítségét nyújtott abban, hogy egyéb elfoglaltságok mellett nyugodt körülmények között tudjak az írással foglalkozni, elkezdni a kutatómunkát, beszerezni az ehhez szükséges szakirodalmat, illetve technikai- és fogyóanyagokat. Az ösztöndíj nyújtotta lehetőségeknek köszönhetően több irodalmi rendezvényre eljutottam, ami a szakmai kapcsolatok építése mellett mindig tanulságos volt és mindig öröm volt számomra, ha úgy éreztem, hogy valami újat tanulok/más perspektívákat ismerek meg.

A kötet megjelenését jövőre tervezem, a meglévő szövegek mellé mindenképp szeretnék további verseket írni és elegendő időt adni a szerkesztési folyamatnak is, illetve további kutatómunkát is végezni a témában. A kötet a Fiala Írók Szövetsége és az Erdélyi Híradó Kiadó gondozásában fog megjelenni.

Néhány új szöveg a „Plüssbolygó” munkacímű kötetből:

a többiek

Több anyát akart magának, mert úgy gondolta,
hogy így ő maga is több lehet, ezért nőket kért
fel, hogy legyenek az anyja, sokuk
szívesen is vállalta, hogy felneveli őt,
de úgy csinálta, hogy az anyák ne tudjanak
egymásról, mindenkinek azt hazudta, hogy
csak ő van, de ez nem volt igaz, folyamatosan
anyáról anyára járt és mindenkitől csak
azt tanulta el, amiben a legjobb volt, volt
akitől a gondoskodást, volt akitől az élet
nagy igazságait, volt akitől a legjobb
húslevesreceptet, de egyre nehezebben tudta
úgy csinálni, hogy ne derüljön ki a titka
és egyre jobban kezdett valami furcsa
bűntudatszerű érzés mocorogni benne, de nem

bírta abbahagyni, mert semmi nem volt
felszabadítóbb érzés annál, hogy van
amelyiket nem szereti annyira, mint a másikat.

jurassic park

apu nagyon ügyes szobrász volt
többször kaptam születésnapomra
agyagdinoszauruszokat
szerettem őket, de félttem,
hogy egyszercsak megmozdulnak,
annyira élethűek voltak,
apu annyira ügyes szobrász,
hogy a hiányt is tetszése
szerint anyu alakúra tudta
formázni, ez volt a legélethűbb,
egyik éjszaka feltámadt, életre
keltette a dínókat is és együtt
mészároltak le mindannyiunkat
(SZIFonline, 2018, szeptember)

az anyaságról

anyu egyenként fojtja bele az újszülött
macskákat a vízbe, itt ez a szokás, túl sok született
és egyszerűen nincs amit kezdeni velük,
miután megfulladtak, lassan jönnek
fel a víz tetejére, egyet vagy kettőt
mégis mindig életben hagyott
soha nem értettem, hogy mi alapján,
hogy mi az az ősi titok, tanítás,
amihez ilyenkor fordulni lehet,

hogy ki maradjon életben és ki nem,
amikor rákérdeztem, arcából egy vödör
víz lett és halott szavak
kezdtek el feljönni a tetejére